

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ: ΤΣΙΠΡΑ Ή ΑΠΟΧΗ

Με ΣΥΡΙΖΑ θα μπορέσουμε να ξεμπερδέψουμε με το χθες;

Ο ευσεβής μου πόθος για νίκη του ΣΥΡΙΖΑ έγινε πραγματικότητα, αλλά δεν με εξέπληξε η νίκη του Αλέξη Τσίπρα, μόνο το μέγεθός της που είναι επιβλητικό. Ο Τσίπρας είναι σήμερα ο αδιαμφισβήτητος γκολτζής σέντερφορ στο πολιτικό γήπεδο, που παίζει εναντίον κουρασμένων παλαιμάχων, για να χρησιμοποιήσω ποδοσφαιρική γλώσσα. Θα έλεγε κάποιος ότι ύστερα από τις ματωμένες επιθέσεις με συκοφαντίες και ύβρεις, μα προπαντός την αποστασία του Λαφαζάνη και της Κωνσταντοπούλου, θα ήταν φυσιολογική μια πτώση στη δημοτικότητα του και στα ποσοστά του κόμματός του. Όμως οι ψηφοφόροι παραμένουν πιστοί δίπλα του, γιατί ελπίζουν πως θα τους ανακουφίσει από τις αγριότητες των Μνημονίων, θα αναγκάσει τους φοροφυγάδες να πληρώσουν και θα κλείσει τα λαμόγια στη φυλακή.

Είναι χαρακτηριστικό, άλλωστε, πως και αυτοί που θύμωσαν με τον Αλέξη Τσίπρα του προτίμησαν την αποχή παρά να ψηφίσουν τους αντιπάλους του, γιατί δεν μπορώ να πιστέψω ότι το 45% του λαού που δεν ψήφισε είναι οπαδοί της Ν.Δ., ή του... Λαφαζάνη. Θύμωσαν με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν έδωσαν συγχωροχάρτι σ' αυτούς που χρεοκόπησαν την πατρίδα μας.

Οι μεγάλοι χαμένοι της προχθεσινής εκλογικής αναμέτρησης, πάντως, είναι ο Λαφαζάνης και η Κωνσταντοπούλου, που περιφρόνησαν την ευκαιρία να

παράγουν δημιουργικό έργο μέσα από τον ΣΥΡΙΖΑ για να βοηθήσουν τους ανθρώπους για τους οποίους υποτίθεται ότι αγωνίζονται. Αποψή μου είναι πως μόνο όταν κυβερνάς μπορείς να βοηθήσεις τους φίλους σου, είτε βιομήχανοι είναι, είτε άνεργοι και τα περί αγώνων έξω από τη Βουλή είναι ο καφές της παρηγοριάς.

Ο Λαφαζάνης, έστω και αν διαφωνεί με τις επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσε σαν υπουργός να προσφέρει περισσότερο στον ταξικό αγώνα και στην ανακούφιση της ακραίας φτώχειας που μαστιάζει την πατρίδα μας, αλλά και να ελέγχει την ηγεσία του κόμματός του. Το ίδιο και η ιδιόρρυθμη, αλλά ικανότατη Κωνσταντοπούλου, που εγκατέλειψε την προεδρία της Βουλής, η οποία της έδινε τη δυνατότητα να καταδιώξει τη διαφθορά και να στείλει τον κάθε κατεργάρη στον πάγκο του. Τώρα θα προεδρεύει στο σπιτάκι της και τί μπορεί να κάνει εκεί, εκτός από σκληρή κριτική που θα την παίρνει ο άνεμος;

Επί του προκειμένου, πριν τις εκλογές διάβασα ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο του δημοσιογράφου, Θανάση Καρτερού, που πήρα το θάρρος να το προσαρμόσω στη σημερινή πραγματικότητα, μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ: «Με το άνοιγμα της κάλπης τελειώσαν τα ψέματα. Τα ψέματα του Μειμαράκη πρώτα-πρώτα και όλων εκείνων που ήθελαν να τελειώνουν με την αταξία του ΣΥΡΙΖΑ και να επαναφέρουν τον

λαό και τον τόπο στην τάξη. Ή να αποκαταστήσουν την καθεστωκία τάξη. Ή να βάλουν τάξη. Προτιμήστε όποια έκφραση θέλετε ή σκεφτείτε κάποια άλλη. Με τον όρο ότι θα έχει τον όρο τάξη. Παρένθεση: Έχουν όμως και το δίκιο τους. Η κυβέρνηση της Αριστεράς ήταν μια αταξία. Χάλασε την αρμονία της σχέσης με τους εταίρους. Την αρμονία της σχέσης με τους συνεταιρούς επίσης -της διαπλοκής, του μαύρου χρήματος, του κομματικού sponsoring. Την αρμονία, τέλος, της ομαλής εναλλαγής στην εξουσία. Μία σου και μία μου το είχαν και όταν δεν έβγαίνε, μία σου συν μία μου. Όσοι πετάχτηκαν στη μέση ο Τσίπρας.

Δυστυχώς γι' αυτούς, η κάλπη τους στενοχώρησε. Διότι η τάξη έχασε πάλι τη μάχη. Όπως στις προηγούμενες εκλογές και στο δημοψήφισμα. Και την έχασε, προσέξτε: Παρά το χρήμα που έπεσε για να γίνει παρένθεση ο ΣΥΡΙΖΑ. Παρά τις μεγάλες δυνάμεις εσωτερικού και εξωτερικού που έβαλαν το κεράκι τους στην υπόθεση. Και κυρίως παρά το γεγονός ότι τα πιο βαριά και καταστροφικά πυρά ο ΣΥΡΙΖΑ τα δέχτηκε από τις ίδιες τις γραμμές του.

Γιατί και επ' αυτού τα ψέματα τελειώσαν. Τη μεγάλη ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ δεν την έκαναν ούτε το Μνημόνιο, ούτε τα λάθη του, ούτε τα τζούφια του Μειμαράκη ή του Θεοδωράκη. Την έκανε, το ήθελε ή δεν το ήθελε, η στρατιά των διαφωνούντων, των πενθούντων, των αποχωρούντων. Και μια μέρα θα γίνει

αντικείμενο επιστημονικής μελέτης πώς ένα κόμμα, αμέσως μετά από τέτοια αποσάθρωση, ξανακέρδισε εκλογές.

Τελείωσαν τα ψέματα όμως και για τον ΣΥΡΙΖΑ. Διότι, δεν ξέρω αν το κατάλαβαν όλοι καλά, αλλά δεν τους δόθηκε την Κυριακή μια δεύτερη ευκαιρία. Τους δόθηκε μια τελευταία και με πολλές επιφυλάξεις. Η εντολή είναι σαφής: Υποσχέθηκαν να μας βγάλεις από το χαντάκι; Σκάσε και σκάβε. Υποσχέθηκαν να μην πνιγείς στα ίδια λάθη; Σκάσε και κολύμπα. Υποσχέθηκαν να χτυπήσεις τούτο, κείνο, τ' άλλο; Σκάσε και κοπάνα.

Πριν γίνουν κυβέρνηση, θα πείτε, αρχίζουμε τις απαιτήσεις; Ναι, ναι. Ούτε μιας στιγμής ανάσα δεν πρέπει να τους δώσουμε. Από κοντά να τους έχουμε. Διότι ή θα σκιστούν να κυβερνήσουν με τις πόρτες ανοικτές στον λαό ή θα βρεθούμε όσοι τους πιστέψαμε σ' ένα βαθύ μπουντρούμι. Και δυστυχώς χωρίς ούτε ένα μπουκάκι ρούμι...».

Συμφωνώ απόλυτα με τον Θανάση Καρτερό, πως ο ελληνικός λαός θα τιμωρήσει πολύ σκληρά τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα αν δεν ανταποκριθούν στις μεγάλες προσδοκίες του. Οι Έλληνες έδωσαν στον Αλέξη Τσίπρα ό,τι ζήτησε, επειδή ακόμη πιστεύουν ότι είναι έντιμος και ικανός να βγάλει τη χώρα από το χαντάκι που την έρριξε ο δικομματισμός, αλλά θα μπορέσουμε άραγε με τον ΣΥΡΙΖΑ να ξεμπερδέψουμε με το αμαρτωλό χθες;

Τερνμπούλ - Αμποτ

Ευρύ ανασχηματισμό έκανε το Σαββατοκύριακο ο Μάλκολμ Τερνμπούλ προσπαθώντας, όμως, να τηρήσει τις ισορροπίες για να μην χάσει την υποστήριξη των συντηρητικών υποστηρικτών του. Η πιο σοφή κίνηση ήταν ο διορισμός του γερουσιαστή, Θανάση Συνοδινού, στη θέση Γραμματέα του υπουργικού συμβουλίου, που ουσιαστικά θα είναι το δεξί χέρι και σύμβουλος του πρωθυπουργού. Ήταν ένα από τα μεγάλα λάθη του πρώην πρωθυπουργού, Τόνι Αμποτ, το γεγονός ότι δεν επέλεξε τον κ. Συνοδινό σαν σύμβουλό του, αντί να στηριχθεί στην Πέτα Κρέντλιν και τον Τζο Χόκεϊ που τον κατέστρεψαν πολιτικά.

Πριν μερικές μέρες έγραψα ότι ο κ. Αμποτ απώλεσε την πρωθυπουργία επειδή καθυστέρησε ν' απολύσει τον Χόκεϊ και τα άλλα βαρίδια στην κυβέρνησή του και όταν πρόσφερε το Θησαυροφυλάκιο στον Σκοτ Μόρισον ήταν πολύ λίγο, πολύ αργά.

Ο πρώην πρωθυπουργός έκανε και άλλα λάθη, επειδή προσπάθησε να προβάλει και να επιβάλει τα προσωπικά του πιστεύω, ενώ βλέπουμε τον Μάλκολμ Τερνμπούλ να παραβλέπει τα προσωπικά του

πιστεύω στη μόλυνση του περιβάλλοντος, στους γάμους των ομοφυλοφίλων και στο καθεστωτικό για να μην ταραξεί τα νερά, ενώ πρόσθεσε τρεις επιπλέον γυναίκες στο υπουργικό συμβούλιο για να τιμήσει το μισό εκλογικό σώμα.

Παρεμπιπτόντως, είδα χθες στο ABC συνέντευξη με τον Θανάση Συνοδινό, που ήταν πολύ καλός, απαντώντας με ευφράδεια σε δύσκολες ερωτήσεις για την δική του γνωστή περιπέτεια με την Ανεξάρτητη Επιτροπή Διαφθορά, για τους στόχους της νέας κυβέρνησης, αλλά και τα δικά του καθήκοντα που δεν είναι «σέξι» -όπως είπε- αλλά ουσιαστικής σημασίας για να δουλεύουν τα γρανάζια της κυβέρνησης. Βέβαια, είναι πολύ νωρίς για να κρίνουμε τη νέα ομοσπονδιακή κυβέρνηση, που το μέλλον της θα αποφασιστεί ανάλογα με τις αποφάσεις της για την οικονομία και την κοινωνική πολιτική.

Αποσύρεται ο Χόκεϊ

Θυμάστε τα μεγαλεία του πρώην Θησαυροφύλακα, Τζο Χόκεϊ, που φωτογραφήθηκε καπνίζοντας ένα τεράστιο πούρο, μετά τον πρώτο προϋπολογισμό του που κατέστρεψε την κυβέρνηση Αμποτ επειδή

ήθελε να εξοφλήσει το εθνικό χρέος παίρνοντας το ψωμί από το στόμα των φτωχών; Από τα ψηλά στα χαμηλά και από τα στα λίγα, λοιπόν, ο πρώην τσάρος της οικονομίας επειδή τον απέλυσε ο Μάλκολμ Τερνμπούλ και αποφάσισε ν' αποσυρθεί από την πολιτική.

Αλλά σας παρακαλώ μην αρχίσετε τα κλάματα, γιατί στην πολιτική κανείς δεν μένει άνεργος. Το κουτσομπολιό λέει ότι προορίζεται για πρέσβης της Αυστραλίας στην Ουάσινγκτον. Εκεί να δεις μεγαλεία και με ρεπουμπλικάνο πρόεδρο τον... Ντοναλντ Τραμπ!

Καλό!

Δuo κότες βλέπουν με τα μικρά τους τηλεόραση. Κάποια στιγμή το ζευγάρι που παίζει στην ταινία κάθεται στο τραπέζι για το γεύμα που περιλαμβάνει κοτόπουλο ψητό. Τότε η μια κότα λέει στην άλλη:

- Άλλαξε το χρυσή μου σε παρακαλώ, δεν θέλω τα παιδιά να βλέπουν θρίλερ!

Ακόμη ένα:

Πόσα ναρκωτικά έπαιρνε αυτός ο τυπος που πήγε και έβγαλε το τυρί «η αγελάδα που γελά»;